

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har spurgt, om der var Mulighed for, at den tidligere Regerings Arbejde med Hensyn til Omlægning af Amtsskatter vilde blive ført videre. Hvis det ærede Medlem her tænker paa det Arbejde, der gav sig Udtryk i det her i Tinget forelagte Forslag om Ændringer i Reglerne om amtskommunal Skatteudskrivning, da kan jeg svare et afgjort Nej. Dette Arbejde er standset, og jeg tror ærlig talt, at efter at de to tidligere Regeringspartier gennem to Aar ikke var i Stand til at finde en Løsning, de turde gennemføre, vil et Arbejde af den Art aldrig mere blive taget op. Dette betyder ikke, at Regeringen ikke paatænker Ændringer i den kommunale Ejendomsbeskatning, herunder ogsaa den amtskommunale Ejendomsbeskatning. Tværtimod, Forslag om Ændringer i den kommunale Ejendomsbeskatning vil snart fremkomme her i Tinget.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse tilføje en enkelt Bemærkning i Anledning af, at flere Talere fra konservativ Side og fra Venstres Side under Finanslovbehandlingen har holdt lange Taler her i Tinget om disse bebudede Ændringer i Ejendomsbeskatningen. Fælles for alle disse Taler, hvad enten Talerne tilhørte det konservative Parti eller Venstre, har jo været en Fordømmelse af en forøget Anvendelse af Grundskyldsprincippet i Ejendomsbeskatningen. Man har i Fællesskab udmalet de røveriske Hensigter, Regeringen skulde have med en Grundskyldslovgivning, og jeg har haft det Indtryk, at man har lagt Vægt paa at fremhæve, hvorledes der her er et Omraade, hvor utvivlsomt det radikale Venstre er endnu grummere end Socialdemokratiet.

Jeg for min Del tror nu, at de ærede Medlemmer skulde have ventet med at holde disse Taler, indtil de har set Forslagene; saa bliver der jo Lejlighed til at se, hvilke Interesser det er, de tjener med saadanne Taler.

Jeg kan imidlertid paa det nuværende Tidspunkt sige, at det radikale Venstre har aldrig taget til Orde for en Beskatning, der vilde være til Skade for de Ejendomsbesiddere, hvis Interesser er *Jordbrugerens* og ikke *Jordspekulantens*; og det vil vi heller ikke gøre i Fremtiden. Men vi har til Gengæld ikke lagt Skjul paa — og derom er der Enig-

hed i den nuværende Regering —, at vi anser den nugældende Ejendomsbeskatning for i stort Omfang at fratage en stor Del Mennesker en Del af deres retmæssige Arbejdsudbytte og paa den anden Side at til-lade mange Mennesker at indkassere mægtige Kapitaler uden at have udført det aller-mindste Arbejde til Gengæld, samtidig med at det nuværende Ejendomsbeskatningssystem utvivlsomt er en Hemsko for det produktive Arbejde her i Landet. Disse Forhold, jeg her har nævnt, vil selvfølgelig blive foreslaaet ændret, og saa vil vi faa at se, hvem der vil tage Ansvaret for at opretholde disse bestaaende Forhold. Men med Henblik paa disse kommende Forslag kan jeg forsikre, at der vil ikke blive den allermindste Plads for Venstretaleres og konservative Taleres Forsøg paa at udmale for Befolkningen alle Jordkonfiskationens Rædsler. Nej, det Spørgsmaal, de Herrer ved dette Forslag kort og klart vil blive stillet overfor, er dette: Vil de Herrer fortsat fastholde, at de mægtige Jordværdier, der skabes ved Samfundets Vækst og Udvikling og uden Arbejde af den tilfældige Besidder, alene skal gaa i private Lommer i Stedet for i de offentlige Kasser, saa det offentlige tvinges til stadig at opretholde saa tunge Skatter paa Arbejde og Forbrug, som det nu er Tilfældet? Vil man opretholde denne Tilstand, vil det ogsaa blive ganske klart, at man handler mod Arbejdet og for Spekulationen og for Profitten uden Arbejde.

Efter den Finanslovbehandling, der her har fundet Sted, kan meget jo tyde paa, at Venstre nu vil slutte op sammen med det konservative Folkeparti paa ganske samme Linie i denne Sag, og jeg maa have Lov til at sige, at det har for mig overfor denne Mulighed ikke været noget godt Tegn at se, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pinholt Dag efter Dag har siddet stille og hørt paa, at hans Partifæller en efter en har fremstillet Grundskyldens Retfærdsside som Udtryk for Røverbemærkelser; det tyder paa, at det ærede Medlem har udtømt sig i Ejendomsskatteloven af 1926, og nu har det ærede Medlem jo ikke mere Martin Hansen til at holde denne enkelte demokratiske Side af det ærede Medlems Væsen frisk.

Jeg skal til Slut angaaende dette sige, at naar det ærede Medlem Hr. Vanggaard holdt en Tale om Jordvurderingsspørgs-